

N:o 2.

Af herr **E. A. Trana**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående de unionella förhållandena.*

Norges Stortings den 7 i denna månad fattade beslut, hvarigenom Norges förening med Sverige under en konung förklarats vara upplöst, har bringat på dagordningen en fråga, som är af så genomgripande och enastående betydelse för den skandinaviska halföns framtid och så synnerligen nära berör Sveriges land och folk, att densamma måste framkalla hos hvarje riksdagsman en djup känsla af det ansvar för samtid och eftervärld, hans sätt att taga ställning till denna fråga innebär. På grund häraf och då enligt min åsikt något tillräckligt enigt och fruktbringande beslut om hvad som bör å svensk sida åtgöras gentemot Stortingets egenmäktiga förfarande icke för närvarande torde kunna åstadkommas, utan härtill uppenbarligen kräfves, *dels* att allmänna meningen hos Sveriges folk hinner tillbörligen stadga sig och särskildt gifva sig uttryck genom de val till Andra Kammaren, hvilka under nästa september månad skola i grundlagsenlig ordning förrättas för treårsperioden 1906—1908, och *dels* att den verkliga folkmeningen inom Norge blifvit genom nya stortingsval tydligen tillkännagifven, är det för mig en samvetssak att härmed hemställa,

att Riksdagen må, med afslag å Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående de unionella förhållandena den 19 innevarande juni, uttryckligen vägra godkänna Stortingets ifrågavarande lagstridiga beslut;

att Riksdagen förklarar sig förvänta, att Kungl. Maj:t till nästa lagtima Riksdag afgifver ny, på dåvarande förhållanden grundad framställning i saken; och

att Riksdagen emellertid anslår och till utbetalning å riksgäldskontoret anvisar, utöfver de af Riksdagen förut enligt 63 § regeringsformen beviljade summor, ett extra belopp af Ett hundra millioner kronor att af Kungl. Maj:t, sedan hela statsrådets tankar däröfver blifvit inhämtade, lyftas och användas, i händelse af behof, för att gifva nödigt eftertryck åt den ställning Riksdagen, enligt hvad här ofvan hemställts, bör intaga till förenämnda Stortings beslut, därest försök göras eller kunna befaras komma att göras att med våld genomföra samma beslut.

Stockholm den 28 juni 1905.

Erik Trana.

I motionens syfte instämmer

Ivan Svensson.
